

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

ROALD DAHL

*Domnul Fox,
vulpoi fantastic*

Ilustrații de Quentin Blake

Traducere din engleză
de Florin Bican

ARTHUR

Cuprins

CAPITOLUL 1	
<i>Cei trei fermieri</i>	7
CAPITOLUL 2	
<i>Domnul Fox</i>	13
CAPITOLUL 3	
<i>Împușcături sub clar de lună</i>	16
CAPITOLUL 4	
<i>Cazmalele groazei</i>	22
CAPITOLUL 5	
<i>Excavatoarele groazei</i>	28
CAPITOLUL 6	
<i>Care pe care</i>	33
CAPITOLUL 7	
<i>Nu-l lăsăm noi să ne scape</i>	38
CAPITOLUL 8	
<i>Vulpile încep să flămânzească</i>	41
CAPITOLUL 9	
<i>Domnul Fox are un plan</i>	45

CAPITOLUL 10	
<i>Cotețul de pui numărul unu al lui Boggis</i>	49
CAPITOLUL 11	
<i>O surpriză pentru doamna Fox</i>	56
CAPITOLUL 12	
<i>Bursuc</i>	59
CAPITOLUL 13	
<i>Uriașul depozit al lui Bunce</i>	65
CAPITOLUL 14	
<i>Bursuc are îndoieli</i>	74
CAPITOLUL 15	
<i>Pivnița secretă cu cidru a lui Bean</i>	78
CAPITOLUL 16	
<i>Femeia</i>	85
CAPITOLUL 17	
<i>Marele ospăț</i>	90
CAPITOLUL 18	
<i>Așteptarea continuă</i>	99

CAPITOLUL 1

Cei trei fermieri

Jos, în vale, erau trei ferme. Proprietarii lor se descurcaseră de minune. Ajunseseră oameni pricopsiți. Pe cât de pricopsiți, pe atât de afurisiți. Toți trei erau cam la fel de afurisiți și de mizerabili. Numele lor erau Boggis, Bunce și Bean.

Boggis avea o fermă de găini. Creștea acolo pui și găini cu miile. Era enorm de gras. Asta din cauză că mânca în fiecare zi câte trei pui fierți, îngropați sub un morman de găluște, la micul dejun, la prânz și la cină.

Bunce avea o fermă de rațe și găște. Creștea acolo rațe și găște cu miile. Arăta ca un pitic burduhănos. Era atât de scund, încât

bărbia nu i-ar fi ieșit la suprafață nici în zona cu apă mică a unui bazin de înot pentru copii. Hrana lui consta din gogoși și fिकाți de gâscă. Zdrobea fिकाții până obținea o pastă scârboasă cu care umplea gogoșile. Din cauza acestui regim suferea în permanență de crampe la burtă și era peste poate de arțăgos.

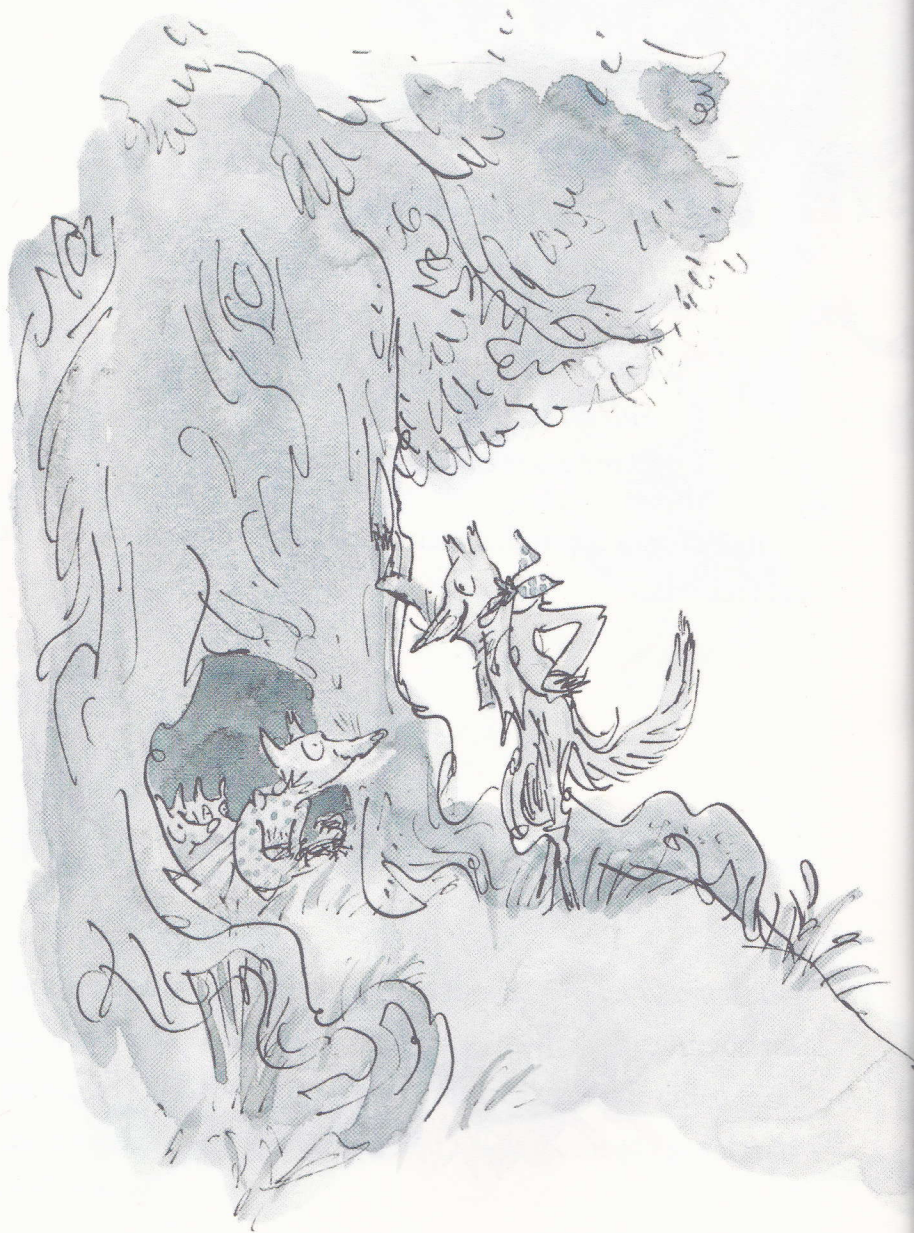
Bean avea o fermă de curcani și o livadă de meri. Creștea curcani cu miile în livada lui plină de meri. Nu mânca niciodată hrană solidă, de niciun fel. În schimb bea vedre de cidru tare, făcut din merele lui din livadă. Era slab ca un țâr și cel mai isteț dintre ei.

*Boggis și Bunce și Bean s-au nimerit
Să fie-un gras și-un scund și un sfrijit.
Escroc e fiecare
Sub altă-nfățișare
Dar fiecare e la fel de-afurisit.*

Așa cântau copiii din vecini de câte ori dădeau cu ochii de cei trei.

CAPITOLUL 2

Domnul Fox

Sus, pe deal, deasupra văii, era o pădure.

În pădure – un copac uriaș.

La rădăcina copacului – o vizuină.

În vizuină locuiau domnul și doamna Fox, împreună cu cei patru vulpei ai lor.

În fiecare seară, după ce se întuneca, domnul Fox îi spunea doamnei Fox:

— Deci, draga mea, ce să fie? O găină durdulie de la Boggis? O rață sau o găscă de la Bunce? Sau un drăgălaș de curcan de la Bean?

